

основная часть острых конфликтов, вооруженных столкновений и войн. Это создает угрозу безопасности, целостности и стабильности не только отдельных стран и регионов, но и мировой системы в целом, поскольку часто эти столкновения становятся оправданием для вмешательства одних государств в дела других. В этой связи крайне важным представляется систематический анализ причин, форм проявления и путей преодоления религиозных конфликтов в геополитическом контексте.

Нельзя не видеть и того, что в последнее время современная международная политика во многих своих проявлениях стала характеризоваться идеологией страха, причем отдельные горячие головы сторонами глобального противостояния едва не в ближайшем будущем рисуют ислам и христианство. Людям вновь, как во времена средневековья, пытаются навязать идею, что мусульмане - это угроза западной цивилизации, а христианский мир одержим исключительно жадной неоколонистского реванша в отношении исламских стран. Такие измышления заслуживают самого решительного осуждения, это касается как исламофобии на Западе, так и западофобии на Востоке.

Таким образом, религиозные конфликты являются составляющей социальной жизни человечества.

Науковий керівник – Кудояр Л.М., доцент

ПОЛІТИЧНІ КОНФЛІКТИ

Політуцій С. А., студент групи ЕТ-51

Політичні конфлікти — це форма взаємовідносин між окремими особистостями, партіями, політичними групами, класами, націями, державами з питань влади. Якщо вважати, що політика — це в основному боротьба за владу, то політичний конфлікт розглядається як протиборство соціальних або політичних груп за владні пріоритети чи з приводу влади. Але якщо вважати, що політика — це діяльність, спрямована на регулювання й збалансування інтересів і відносин між різними соціальними й політичними суб'єктами щодо життєво важливих питань, що торкаються їхніх корінних інтересів то й політичний конфлікт — це конфлікт двох чи більше суб'єктів з приводу життєво важливих політичних питань. Основним елементом політичного конфлікту є протистояння суб'єктів політики, різниця їх позицій.

Політичний конфлікт може бути позитивним тільки тоді, коли існує можливість його врегулювати. У протилежному випадку конфлікт призводить до політичної кризи чи навіть суспільної катастрофи.

Одна з особливостей політичного конфлікту полягає у тому, що він безпосередньо або опосередковано зачіпає інтереси великих соціальних груп, прошарків, класів, суспільства в цілому. Тому суб'єкти політичного конфлікту (політичні організації, інститути й окремі лідери) завжди виступають від імені певної соціальної спільноти. Для захисту своїх інтересів і цінностей окремі громадяни об'єднуються у співтовариства, створюють організації й інститути і таким чином стають суб'єктами політичного конфлікту. Це вказує на те, що політичний конфлікт завжди організований та інституційований.

У структурі політичного конфлікту виділяють:

- об'єкт конфліктної ситуації, що пов'язаний з певними аспектами взаємодії, (влада, вплив, незалежність та ін.);

- цілі, суб'єктивні мотиви його учасників, обумовлені їх поглядами і переконаннями, матеріальними і духовними інтересами;

- опонуючі сторони;- привід.

Для локалізації політичного конфлікту необхідно усунути певні елементи його структури.

Значення та місце конфлікту у політичному житті може бути з'ясоване на підґрунті його функцій. Під функцією конфлікту розуміють наслідки або спрямованість його дії на суспільство в цілому або на окремі сфери життєдіяльності. Особливістю функцій конфлікту є те, що виявляються вони у наслідках, після його завершення. Серед функцій-наслідків політичного конфлікту розрізняють такі: політичні, економічні, військові, екологічні, демографічні. Функції конфлікту можуть бути позитивними й негативними.

Особливістю політичних конфліктів в Україні є те, що вони відбуваються у середовищі самої влади. Триває боротьба за володіння реальними її важелями. Роль влади у конфліктах, що виникають у неполітичних сферах, але які безпосередньо або опосередковано зачіпають існування цієї влади, винятково велика.

Не маючи досвіду перебування у конфлікті й виходу з нього, наша країна опинилася у неослабному конфліктному полі. За умов конфліктної політики економіка цілковито залежить від політичних процесів, а регулювання економіки – від політичних інтересів. Це призводить до ігнорування об'єктивних економічних законів. Вплив на політику великих бізнес-груп створює дисбаланс у економічному розвитку окремих регіонів і рівні життя різних соціальних груп, що також сприяє розвитку конфлікту. Значиму роль в загостренні конфліктів відіграють засоби масової інформації.

Політичні конфлікти в Україні мають бути обмежені не лише за інтенсивністю, а й за своєю тривалістю. Інакше механізми державного управління деформуються до такої міри,

що не зможуть підтримувати баланс суспільних інтересів. Існує небезпека, що наслідком конфлікту може стати нова революція, яка призведе до зміни не лише форми правління та системи цінностей, а й до втрати державності, вказують політологи.

Науковий керівник – Кудояр ЛМ, доцент

МОЛОДЕЖНЫЕ КОНФЛИКТЫ

Постол М. А. , студент группы ET-51

Конфликт – это столкновение противоположных целей, позиций, мнений, и взглядов оппонентов или субъектов взаимодействия.

Классифицируем же основные виды молодежных конфликтов. Выделим:

Межпоколенные молодежные конфликты – наиболее важные в общественном значении конфликты, в основе которых лежат конфликты ценностей двух поколений.

Межгрупповые молодежные конфликты – конфликты между молодежными группировками, основанные на разделении лидирующих позиций.

Межличностные молодежные конфликты – конфликты между индивидами, в основе которого лежит конфликт ценностей.

Межгрупповые (межпоколенные) конфликты. Сравнить разные поколения трудно. В каждом поколении были, есть и будут разные люди. Кроме того, люди склонны абсолютизировать собственные привычки и вкусы, поэтому у части людей старшего возраста на первый план выступают внешние, второстепенные черты. Каждое поколение стоит на плечах предыдущего, не всегда осознавая эту преемственность.

Важно, для решения конфликта, в современной культуре поддерживать традиции новаторства в сочетании с “разумным консерватизмом”, с приверженностью к стабильности, устойчивости, предсказуемости.

Межгрупповые молодежные конфликты касаются взаимоотношений подростков не только с родителями, но и со школой.

В институте образования принято выделять четыре субъекта деятельности: ученик, учитель, родитель и администратор.

Конфликт между учеником и учителем – один из примеров межгрупповых, межпоколенных конфликтов. Причинами такого противостояния, с точки зрения учеников, являются: оскорбление со стороны учителя, нетактичное поведение, необъективность при оценке знаний, завышенные требования.